

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **J. K.**, bytem Č., zastoupeného Ing. D. F., bytem M. L., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě ze dne 29.9.2011 proti rozhodnutí **Krajského úřadu Plzeňského kraje** se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, ze dne 1.8.2011 č.j.: X o příspěvek na péči,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 1.8.2011 č.j.: X a jemu předcházející rozhodnutí Městského úřadu Stříbro, sociální odbor, č.j.: X ze dne 27.4.2011 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že zákonem č. 366/2011 Sb. byl změněn i zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, proto s účinností od 1.1.2012 je žalovaným **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**), na něhož přešla působnost krajských úřadů, a nikoli Krajský úřad Plzeňského kraje, který byl odvolacím orgánem do 31.12.2011 (§ 77 odst. 1), jehož rozhodnutí ze dne 1.8.2011 bylo žalobou napadeno.

*Včasnou žalobou ze dne 29.9.2011 k výzvě soudu doplněnou dne 24.11.2011, k níž byly připojeny i kopie shora uvedených rozhodnutí, se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odbor sociálních věcí (dále jen **KÚ**), ze dne 1.8.2011, č.j.: X, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Stříbro, odbor sociální (dále jen **MěÚ**), č.j.: X ze dne 27.4.2011, kterým byl žalobci odejmut ode dne 1.5.2011 příspěvek na péči.*

V doplněné žalobě vyjádřil žalobce svůj nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutečného stavu, když nebyl podrobněji

zkoumán jeho zdravotní stav, neboť na jednání nebyl přizván, takže si posudkový lékař nemohl učinit odpovídající představu o jeho zdravotním postižení a schopnosti zvládat běžné úkony péče o vlastní osobu a úkony soběstačnosti; dále popsal svá zdravotní postižení a zdůraznil, že nebylo přihlédnuto k tomu, že jeho stav se oproti roku 2007 zhoršuje a brání mu zvládat běžné úkony standartním způsobem; v nezávislém šetření získal 18 úkonů, což odpovídá II. stupni příspěvku na péči, o který původně žádal. Závěrem bylo požadováno zrušení napadeného rozhodnutí KÚ ze dne 1.8.2011 a také přiznání nákladů tohoto řízení bez specifikace.

V odůvodnění *napadeného rozhodnutí ze dne 1.8.2011 č.j.: X* popsal KÚ průběh řízení zahájený podáním návrhu žalobce dne 20.1.2011 u MěÚ na změnu výše přiznaného příspěvku na péči, když od ledna 2007 pobíral příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) v prvním stupni závislosti, a po podání odvolání žalobcem Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV** či **komise**), posudkem vypracovaným dne 10.6.2011 a doplněným dne 15.7.2011 shledala, že žalobce potřebuje celkem pomoc při 10 úkonech, respektive při 11 úkonech, které nezvládá, což neodpovídá žádnému stupni závislosti. Dále KÚ uvedl, že přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v odvolání soulad napadeného rozhodnutí MěÚ a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, ale odvolání bylo shledáno jako nedůvodné, proto bylo rozhodnutí MěÚ potvrzeno.

Rozhodnutím MěÚ ze dne 27.4.2011 č.j.: X příslušnému k rozhodování dle § 7 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**) byl žalobci, nar. 14.1.1954, odňat ode dne 1.5.2011 příspěvek na péči s odůvodněním, že *od ledna 2007 pobíral příspěvek na péči v I. stupni (lehká závislost) a dne 21.1.2011 (správně 20.1.2011) si podal návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči*; dne 10.2.2011 žalobce, který žije s družkou již několik let v Domě s pečovatelskou službou v Č., navštívila sociální pracovnice z MěÚ a poté bylo vyžádáno posouzení stupně závislosti na péči jiné fyzické osoby u Okresní správy sociálního zabezpečení Tachov (dále jen **OSSZ**) a posudkovým lékařem této OSSZ dle výsledku posouzení ze dne 11.4.2011 bylo stanoveno, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce potřebuje pomoc při deseti úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, které byly vyjmenovány; jelikož došlo k novému posouzení nároku na příspěvek s uvedeným výsledkem, nelze žalobce dle § 8 zákona považovat za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti posuzovaných dle § 9 zákona, proto bylo rozhodnuto jak výše uvedeno; není však uvedeno, kdy byl naposledy příspěvek vyplacen a zda tedy bylo postupováno v souladu s § 14 odst. 5 zákona (*Změní-li se skutečnosti rozhodné pro nárok na příspěvek tak, že příspěvek nenáleží, příspěvek se odejme od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž byl příspěvek vyplacen.*)

Ve svém písemném vyjádření ze dne 19.12.2011 popsal KÚ průběh řízení v této věci a závěrem navrhl zamítnutí žaloby a nepřiznat žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení s tím, že v odvolacím řízení hodnocení stupně závislosti osoby na základě zdravotního stavu provádí PK MPSV a ta se s udávaným zhoršením zdravotního stavu žalobce vypořádala tak, že údajné zhoršení ve smyslu poruchy hrubé motoriky prstů levé horní končetiny nebylo objektivizováno žádným odborným vyšetřením a konzultací s praktickým lékařem bylo potvrzeno, že trvá lehká porucha motoriky levé horní končetiny a stav je stabilizovaný, proto bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí MěÚ, když výsledek posouzení PK MPSV

odpovídal posouzení stanovenému OSSZ. Rovněž byl soud požádán, aby si ke svému rozhodování vyžádal spisovou dokumentaci PK MPSV, neboť může být předána soudu pouze na základě jeho žádosti.

Ze zaslaného správního spisu soud zjistil, že skutečnosti uvedení v rozhodnutí MěÚ i KÚ odpovídají obsahu spisu a jsou v něm založeny i následující písemnosti:

- sdělením MěÚ ze dne 13.12.2010 bylo žalobci oznámeno, že od 1.1.2011 mu náleží dle zákona č. 347/2010 Sb. snížená výše příspěvku na péči ve stupni I. (lehká závislost) z 2.000,-Kč na 800,-Kč měsíčně;
- dne 20.1.2011 byl MěÚ doručen návrh žalobce na změnu výše přiznaného příspěvku na péči ze dne 19.1.2011 s požadavkem na zvýšení příspěvku na péči;
- MěÚ provedl sociální šetření ohledně žalobce dne 10.2.2011 v místě jeho bydliště v Domě s pečovatelskou službou v Č., avšak není vůbec uvedeno, kdo toto šetření provedl – chybí jakékoliv údaje o této osobě;
- OSSZ k žádosti MěÚ dne 21.3.2011 vypracoval posudek na základě v něm uvedené zdravotnické dokumentace praktického lékaře a lékařské zprávy ošetřující lékařky TRN s výsledkem shora uvedeným, aniž by byl jednání přítomen žalobce a není ani zjištěné, zda byl žalobce o konání jednání vůbec vyrozuměn, aby se mohl zúčastnit či požádat o provedení vyšetření posudkovým lékařem ve svém bydlišti (posudek doručen MěÚ dne 27.4.2011);
- rozhodnutí MěÚ ze dne 27.4.2011 o odejmutí příspěvku bylo žalobci doručeno dne 29.4.2011;
- dne 16.5.2011 bylo MěÚ doručeno včasné odvolání žalobce proti shora uvedenému rozhodnutí, ve kterém nesouhlasil s posouzením svého zdravotního stavu s tím, že bylo poukázáno na to, že se s družkou doplňují, ale už nebylo uvedeno, že družka je ochrnutá na celou levou polovinu těla a mimo byt se pohybuje na invalidním vozíku, který bez cizí pomoci neovládá, takže jsou zcela závislí na poskytování služeb pečovatelské a sestry jeho družky a jejího manžela, proto soužití s družkou rozhodně neznamená snížení jeho závislosti na pomoci jiné osoby;
- PK MPSV k žádosti KÚ pro účely odvolacího řízení dne 10.6.2011 posoudila zdravotní stav žalobce za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie a shledala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí a i k datu 20.1.2011 nešlo o osobu, která se podle § 8 zákona považuje za závislou na pomoci fyzické osoby; z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebovala každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Také bylo uvedeno, že účastník řízení nebyl jednání přítomen a nebyl s posudkovým závěrem seznámen, avšak z obsahu posudku nevyplývá, že by byl žalobce komisí informován o konání jednání, aby se mohl osobně zúčastnit event. požádat o vyšetření ve svém bydlišti;
- dne 30.6.2011 bylo KÚ doručeno vyjádření žalobce ze dne 29.6.2011 k podkladům rozhodnutí s přílohami (lékařské zprávy a vyjádření poskytovatele sociálních služeb);
- záznam ze sociálního šetření provedeného (KÚ) dne 3.6.2011 v bydlišti žalobce;
- PK MPSV dne 15.7.2011 k žádosti KÚ doplnila posudek, kdy vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku, a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru;
- rozhodnutí KÚ ze dne 1.8.2011 bylo žalobci doručeno dne 4.8.2011.

Z posudkového spisu vyžádaného soudem vedeného ohledně žalobce OSSZ byly ze založeného záznamu o jednání a posudku této OSSZ ze dne 21.3.2011 i posudku PK MPSV ze dne 10.6.2011 a jeho doplnění ze dne 15.7.2011 zjištěny shora uvedené skutečnosti.

Na vyjádření žalovaného žalobce reagoval podáním ze dne 17.1.2012, v němž sdělil, že nesouhlasí s tím, aby soud rozhodl o věci samé bez jednání; v žalobě požadovaná náhrada nákladů řízení nebyla specifikována.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen **s.ř.s.**) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s. a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). V případě zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí správního orgánu I. stupně nadřízeným správním orgánem soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

V této věci se podanou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí KÚ z důvodů shora uvedených. Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí KÚ, jakož i jemu předcházející rozhodnutí MěÚ, jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a také, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá řádnou oporu ve správním spisu předloženém soudu v tomto řízení, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, kterou zjišťuje soud ex offo, je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí, proto se soud nezabýval žalobními body uvedenými v žalobě. K tomu, aby soud takový závěr učinil, není zapotřebí, aby žalobce nepřezkoumatelnost namítal; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 359/2004).

Napadené rozhodnutí KÚ, ani předcházející rozhodnutí MěÚ, nejsou plně v souladu s § 68 zákona č. 500/2004 Sb., **správní řád**, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků

rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Jako nejzávažnější vadu řízení soud zjistil skutečnost, že řízení bylo zahájeno podáním návrhu žalobce na zvýšení příspěvku na péči, který mu byl přiznán v I. stupni a od 1.1.2011 vyplácen ve snížené výši 800,-Kč měsíčně, a *do současné doby nebylo o tomto jeho návrhu rozhodnuto*. Pokud dle posudku OSSZ ze dne 21.3.2011 žalobce již nadále nesplňoval zákonné podmínky pro ponechání nároku na předmětný příspěvek, *měl být jeho návrh zamítnut a následně zahájeno správní řízení z moci úřední o odnětí dosud vypláceného příspěvku*, což učiněno nebylo, a po posouzení jeho zdravotního stavu ve vztahu k uvedenému příspěvku, kdy dle oprávněného názoru soudu v případě, že není vyhověno návrhu o příspěvek či se jedná o odejmutí příspěvku, je nezbytné, aby zdravotní stav dotčené osoby byl posouzen i na základě vyšetření posudkovým lékařem příp. i v jejím bydlišti za účelem skutečně objektivního zjištění v této velice citlivé sociální oblasti. Místo správného zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí MěÚ ze dne 27.4.2011 však KÚ uvedené rozhodnutí potvrdil a odvolání zamítl, aniž by zjistil, že MěÚ nerozhodl o předmětu řízení, ale o tom, co předmětem řízení skutečně nebylo, čímž i toto své rozhodnutí zatížil stejnou vadou řízení.

Soud ještě podotýká, že před vydáním rozhodnutí MěÚ nebylo žalobci umožněno, aby se mohl vyjádřit k podkladům před vydáním rozhodnutí (§ 36 odst. 3 správního řádu) a také jako nesprávnost spatřuje v tom, že žalobce nebyl pozván a tedy ani přítomen posouzení na OSSZ a u PK MPSV, tedy jej posudkový lékař ani z PK MPSV nevyšetřili, tudíž se vlastním vyšetřením nepřesvědčili o jeho skutečných možnostech ohledně péče a soběstačnosti a je otázkou, v jakém rozsahu byl OSSZ zohledněn obsah informací o sociálním šetření, neboť v posudku je pouze zmínka o pomalosti pohybu žalobce dle soc. šetření. Soud také zjistil, že se KÚ ve svém rozhodnutí plně nevypořádal s námitkami žalobce uvedenými v odvolání ohledně péče o něho ve vztahu k pomoci jeho družky. Jelikož se jedná o příspěvek pro žalobce, měla být posuzována pouze jeho schopnost při péči o vlastní osobu a soběstačnosti a nikoli to, jak se s družkou dobře doplňují vzájemnou pomocí, jak vyplývá ze sociálního šetření MěÚ. Také došlo k porušení práv žalobce, pokud nebyl vyrozuměn prokazatelným způsobem o konání jednání OSSZ či PK MPSV, neboť v takovém případě byl připraven o možnost předložit další lékařské zprávy a být vyšetřen posudkovým lékařem.

Z posudku OSSZ nelze zjistit důvod uznání pouze jednoho úkonu v péči o vlastní osobu [bod f] a celkem devíti úkonů soběstačnosti [bod c), d), g), h), i), j), l), q) a r)] s ohledem na výsledek sociálního šetření MěÚ dne 10.2.2011. Ani z posudku PK MPSV a jeho doplnění není zcela zřejmé, v čem spočívá nadhodnocení nezvládání jednotlivých úkonů péče o vlastní osobu zejména ohledně koupání nebo sprchování bez ohledu na to, že je schopen lokomoce, když bylo zjištěno sociálním šetřením MěÚ i KÚ, že potřebuje pomoc pečovatelky (*problémy s udržením sprchy v rukou*), a v soběstačnosti při péči o lůžko, kdy není schopen bez pomoci druhé osoby tuto činnost provést. Rovněž se nejví plně odůvodněnou argumentace PK MPSV o nadhodnocení pokud se jedná o nutný dozor nad dodržováním životosprávy a správným bráním léků s ohledem na mentální úroveň žalobce IQ 69 (*na rozhraní podprůměru a lehké mentální retardace*), neboť tím se odkazuje na aktuální intelektové schopnosti zjištěné při psychologickém vyšetření již dne 3.5.2004, kdy bylo *konstatováno organické poškození CNS s postupným úbytkem mentálních schopností* (založeno v posudkovém spisu), takže je otázkou, jaká byla intelektové schopnost žalobce začátkem roku 2011, tj. po téměř 7 letech. Proto v této věci dospěl soud k závěru, že napadené

rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci.

S ohledem na shora uvedené nelze než konstatovat, že takové rozhodnutí (KÚ i MěÚ) je pro vady řízení nepřezkoumatelné dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s., neboť je nesrozumitelné, když např. v rozhodnutí MěÚ bylo argumentováno výsledkem posouzení posudkovým lékařem OSSZ ze dne 11.4.2011, ale založen je pouze záznam z jednání a posudek ze dne 21.3.2011 a nikoli z 11.4.2011, a uvedený skutkový stav nemá oporu ve správním spisu, když navíc bylo rozhodnuto o tom, co není předmětem řízení a o předmětu řízení dosud rozhodnuto nebylo.

Správní řízení upravené správním řádem v této věci není odlišné od správního řízení v jiné oblasti (např. stavební řízení) a proto musí být všechny úkony provedeny řádně, i když je si soud samozřejmě vědom toho, že OSSZ i PK MPSV s ohledem na velké množství žádostí např. v oblasti příspěvků na péči musí vypracovat tomu odpovídající množství posudků, ale jejich kvalita a obsah musí vždy splňovat všechny náležitosti. PK MPSV (stejně tak i OSSZ) je při posuzování stupně závislosti povinna vycházet ve smyslu § 25 odst. 3 zákona ze zdravotního stavu posuzované osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledků sociálního šetření a zjištění potřeb této osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Na takový posudek, který je nejen v odvolacím řízení rozhodujícím důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Jinak by totiž nemohl být podkladem pro správní orgán I. stupně (MěÚ) a odvolací správní orgán, kteří z něho vycházejí.

Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v § 7 odst. 1, 2 zákona, kdy příspěvek se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci a nárok na příspěvek má osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8.

Dle § 9 odst. 4 věta druhá zákona pokud je osoba schopna zvládnout některý z úkonů uvedených v odstavcích 1 a 2 jen částečně, považuje se takový úkon pro účely hodnocení za úkon, který není schopna zvládnout.

V § 25 odst. 3 zákona je stanoveno, že při posuzování stupně závislosti osoby vychází okresní správa sociálního zabezpečení ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře.

Dle § 3 správního řádu postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.

Soud proto konstatuje, že KÚ i MěÚ ve správním řízení nezjistili dostatečným způsobem a v souladu se zákonem (zejména § 25 odst. 3 zákona) skutkový stav nezbytný pro vyhodnocení stupně závislosti žalobce na pomoci jiné fyzické osoby a trvání této závislosti, čímž došlo k vadě řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., když nebyly respektovány všechny základní zásady správního řízení. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti **soud vyhověl žalobě žalobce a napadené rozhodnutí KÚ ze dne 1.8.2011 i jemu předcházející rozhodnutí MěÚ ze dne 27.4.2011 zrušil pro zjištěné vady řízení** (§ 78 odst. 1

věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.) bez jednání (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.), neboť bylo rozhodnuto o něčem, čeho se žalobce podaným návrhem nedomáhal a naopak nebylo rozhodnuto o jeho návrhu, proto ***věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení*** (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z *výroku I. rozsudku*. V dalším řízení se správní orgán bude řídit právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, jak vyplývá z ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s., tedy nejprve doplní podklady v souladu s § 25 odst. 3 zákona vyžádáním doplnění posudku OSSZ i s přihlédnutím k době, která od posouzení uplynula, a zohlední výsledek tohoto posouzení při vydání nového rozhodnutí (MěÚ) o návrhu žalobce ze dne 19.1.2011, které bude v souladu s příslušnými zákonnými předpisy. Pokud žalobce nebude nadále splňovat zákonné podmínky pro výplatu příspěvku, zahájí řízení z moci úřední o odejmutí příspěvku a ve věci rozhodne až teprve po shromáždění všech rozhodných skutečností a do rozhodnutí uvede všechny nezbytné skutečnosti požadované správním řádem a zákonem o sociální péči. Nelze totiž připustit, aby takové závažné rozhodnutí, jakým je rozhodnutí o příspěvku na péči, bylo vydáno způsobem shora popsáním. Příspěvek na péči upravený v zákoně o sociálních službách (od 1.1.2007) navazuje obsahově na dávku zvýšení důchodu pro bezmocnost upravenou (do 31.12.2006) v § 70 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, a provázanost posuzování stupně bezmocnosti a stupně závislosti na pomoci jiné fyzické osoby je daná ustanovením § 120 zákona, proto je nezbytné, aby bylo postupováno v návazných souvislostech, jelikož se jedná de facto o stejný obsah dávky, byť se jedná o jinou definici, ale v podstatě zůstává zachován princip vztahu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a soběstačnosti (sebeobsluhy) osoby.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však požadované náklady nespecifikoval, proto mu nebyly přiznány.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 28. prosince 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně